

Izdod Mētrienas pagasta padome
2009. gada februāra avīze Nr. 129

Mīlēt – tas nozīmē dzīvot...

Mīlēt dzīvi kā saldskābu rudzu maizi. Reizēm piedegušu. Reizēm ar atlekušo garoziņu. Pašas mīcītu, raudzētu. Ar paslēptu sakasnīti rītdienai.

Mīlēt dzīvi ar aizturētu elpu. Gan caur lietiņiem skrejot, gan miglā maldoties, gan pīlādžu ugunīs degot.

Mīlēt dzīvi tā, lai zvaigznes nosarkst debesīs,
lai varavīksnes puķe uzplaukst ziemā,
lai akmens sāk runāt ceļmalā,
lai sirds puteņo. Bet puteņo balti...

Mīlēt dzīvi, tas nozīmē dzīvot.

Vai tikai februāris ir Mīlestības mēnesis? Nē. Arī ziedošā puķu
pļavā nesmaržo tikai madaras vien...

Solvita

Rīkosimies Ozolkalna kapsētas labā

No 1994. gada, kad Ozolkalna kapos notika pirmā apbedīšana, kapsēta kļuvusi ne tikai garīgi, bet arī vizuāli par skaistu aizgājušo mūžu dārzu. Savā kapsētā Mētrienas iedzīvotāji ievēro mūsu Latvijas senās kapu kopšanas tradīcijas.

Ozolkalna kapsētas uzturēšanai labā stāvoklī ievērojamus līdzekļus katru gadu izlieto Mētrienas pagasta padome. Šajos darbos ietilpst ūdens pievešana, apstādījumu kopšana un papildināšana, regulāra zāles aplaušana, nekopto kapu vietu sakārtošana, vientuļo mirušo bērēšana, kapusvētku un sveču vakaru sarīkošana, kas kļūst arvien dārgāka. 2009. gada ekonomiskā valsts situācija rāda, ka iespēju šo darbu veikšanai pagasta padomei zināmu laiku būs krietni mazāk, jo tās ieņēmumi un reizē arī izdevumi samazināti par ceturto daļu.

Ieinteresētie mētrienieši varētu palīdzēt turpmākā Ozolkalna kapsētas uzturēšanā. To varētu darīt ziedojumu veidā. Augsti vērtējams katrs ziedojums, vai tas būtu santīms vai lats. Ziedojumus lūdzam iemaksāt pagasta padomes telpās atsevišķā kastītē vai bibliotēkā. To varēs izdarīt arī kapusvētku un sveču vakara laikā kapsētā.

Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētājs
Ilmārs Grudulis

Februāris īsumā

- 4.2. Tradīciju zālē seminārs nodokļu jautājumos.
- 5.2. Pagasta muzeja darba atsākšana.
- 12.2. Pēdējā gaitā uz Saikavas kapiem izvadīts Andrejs Mālnieks.
- 14.2. Piedalīšanās rajona vīriešu volejbola komandu čempionāta finālspēlēs Madonā.
- 14.2. Sieviešu koris "Jūsma" piedalās jauktā kora "Namejs" koncertā Rīgā.
- 16.2. Sāk remontdarbus tautas namā.
- 22.2. Pēdējā gaitā uz Ozolkalna kapiem izvadīta Ķīna Paliņa.
- 22.2. Piedalīšanās Madonas rajona zemledeus makšķerēšanas čempionātā.
- 25.02. Pagasta padomes sēde.
- 28.2. Piedalīšanās zemledeus makšķerēšanas sacensībās Jumurdā.
- 28.02. Mētrienas kausa sacensības volejbolā.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

V. Otvares foto

Remontdarbi sākušies

2008. gada 24. septembris.

Mētrienas pagasta padomes sēde. Izraksts no sēdes protokola Nr. 9 – „Saskaņā ar Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministra rīkojumu Mētrienas pagasta padomei piešķirta vienreizēja dotācija 200000,00 Ls apmērā pagasta infrastruktūras attīstībai. Pamatojoties uz Mētrienas pagasta iedzīvotāju sapulces un pagasta padomes lēmumiem, ministra rīkojumā norādīts, ka dotācija izlietojama Mētrienas pamatskolas logu nomaiņai un Mētrienas tautas nama remontam”.

2008. gada 29. septembris.

Vadoties pēc Publisko iepirkumu likuma, tiek izsludināts konkurss Mētrienas tautas nama remontdarbiem. Konkurssam piesakās 7 būvfirmas.

2009. gada 9. februāris.

Tiek noslēgts līgums ar SIA „A.A.&Būvkompanijas”. (Summa 126440,58 Ls (ar PVN)).

2009. gada 16. februāris.

Sākas darbi Mētrienas tautas namā.

2009. gada 24. februāris.

Komisija veic apsekošanu un konstatē, ka tautas nama ārsienas un pamatu konstrukcija ir bojātas. Lai to novērstu, jāveic papildus būvdarbi – pamatu hidroizolācija un ārsienu siltināšana, tādējādi uzlabojot ēkas pamatu un sienu hidroizolāciju. (Papildus būvdarbu veikšanai – 43866,36 Ls).

2009. gada 18. februāris

“Tur būs kamīntelpa, te garderobes, tur – apkures telpa”, nu jau priecīgi stāsta tautas nama vadītāja Anna Anita Amata. Visu sarunas laiku seju nepamet smaidis. Kā nu ne, beidzot lielie remontdarbi veiksmīgi sākušies.

Pa balti sniegotu ceļu pie tautas nama pieripo balts mikroautobusiņš. Uz otro darba dienu ierodas strādnieki. Sagaidām arī celtniecības darbu brigadieru **Gundaru Roģi**.

Vai iepriekš jūsu vadībā ir veikti remontdarbi tik vecās telpās?

“Esam remontējuši vēl vecākas ēkas. Iepriekšējais pasūtījums bija Apes domes nams. Vienlaicīgi ar darbiem šinī objektā, veicam darbus arī Apes vidusskolā. Šim gadam mums darba netrūks”.

Vai šinī objektā ir kāda kritiska, problemātiska vieta?

“Ir. Tas ir augšā – zālē, jumta konstrukcijā. Liekot pašreizējo jumtu, korēs ir atstāti caurumi, pa kuriem tecējis ūdens un radījis pamatīgus bojājumus. Droši vien, ka nāksies mainīt spāres. Gaidīsim, ko sacīs mūsu priekšnieks, kuram ir speciāla izglītība celtniecības jomā”.

Tautas namā pašlaik notiek demontāžas darbi. Tiek ņemtas nost visas nolietotās konstrukcijas.

Mūsu apgaita sākas ar priekštelpu, kura arī turpmāk pildīs šo funkciju. Šeit jau tiešām var manīt, ka darbi rit pilnā sparā. Anita mums stāsta, kas kur būs, kāda izskatīsies šī vieta pēc remonta. Liekas, ka tiešām būs jauki, pa-

Sākušies demontāžas darbi zālē.

Šeit būs kamīntelpa, stāsta Anita.

Gundars Roģis un Anna Anita Amata.

Žeņa un Anita uz mīļās, labās skatuves.

Žeņa domā, kā gan šeit izskatīsies vasarā.

tīkami, skaisti un mājīgi. Foajē telpu greznos skaistas kolonnas ar spoguļiem.

Veiksmīgi pārvarējuši celtniecības materiālu radītos šķēršļus, dodamies pa trepēm augšā uz zāli.

“Viena no, manuprāt, visnepateicīgākajām lietām ir tā, ka nekādi nevaram mainīt ieeju zālē”, atzīst Anita, “nu nav estētiski, ka apmeklētāji ienāk zālē gar skatuvi, bet tur neko nevar darīt”.

“Zālē tiks nomainīti logi, grīdas segums un griesti”, stāsta Gundars Roģis, “pārējais saglabās līdzšinējo izskatu, protams, visur tiks veikts kosmētiskais remonts”.

Un nu jau esam uz vecās, mīļās skatuves. Arī šeit jau var pamanīt iesāktos darbus, kas

padarīs to gaišāku, plašāku un skaistāku. “Šeit nekā kritiska nav”, stāsta darbu vadītājs, “gaidīsim, kad darbus uzsāks elektriķi, sanitāri. Drīzumā šie darbi tiks pabeigti”.

Pēc Anitas stāstītā varam secināt, ka mājīga būs kamīntelpa, kas atradīsies blakus garderobēm. Tā būs vieta, kur sanākt nelielam interesentu lokam uz patīkamām sarunām, tikšanās reizēm.

Vēlot strādniekiem, lai veicas, norunājam nākamo tikšanos, kas būs pēc mēneša. Brigadieris teic, ka pārmaiņas būšot jau redzamas. Un tās būs tautas nama priekštelpā.

Uz tikšanos pēc mēneša!

**Solvita Stulpiņa
Valdas Otvares foto**

Mantojums, kas jā saglabā

Runā akmens, runā kalns,
runā vārpa druvā.

Runā katrs koks un lauks, valodā – tik tuvā.
Tikai, latviet, ieklausies! Ieklausies ar sirdi,
Ko tu bites dūksnā, viļņu čalā dzirdi?

Vai tas zemes sauciens nav,
neaizmirst tās mājas,

Kur aiz loģa liepas zied, gani noauj kājas.

Kur vēl mātes dziesma skan,
tēva padoms vada,

Kur tev rudzu maize bij smaržīga uz galda?
Šalc tur tagad tēva mežs, ceļš pret kalnu vijas.

Vai tai mājā nebij tev
Sūpulis pie sijas?

Ar šiem dzejnieces Ilzes Kalnāres vārdiem 5. februārī tika atklāts Mētrienas pašvaldības muzejs. Tā vadītāja Jolanta Vītola savā uzrunā lika aizdomāties par tām vērtībām, ko glabā katra šāda vieta.

„Veca māja ir kā puķu herbārijs. Arī smaržo tāpat”, teikusi Anda Līce.

Jā vecām mājām un vecām lietām ir sava īpašā gadu gadsimtu smarža. Bet varbūt tām ir īpaša kāda seno laiku aura? Lietas, kas palīdzējušas cilvēkiem darbā, sadzīvē. Lietas, kas darinātas pašu rokām, kurās ielikta cilvēku mīlestība, dzīves gudrība. Ielikta senču un sava prasme strādāt un domāt.

Mainās gadsimti, mainās paaudzes. Un cilvēki atstāj aiz sevis šīs lietas – viņu dzīves liecinieces. Tās nerunā, bet ar savu klātbūtni spēj aiznest mūs citā laikā.

Laikā, kad dzīvojušas mūsu vecmāmiņas, mūsu vectēvi. Viņi mums ir atvēlējuši šo mantojumu. Bet kāpēc mums to nesaglabāt saviem bērniem?

“Patiesā vēsture, vējiem līdzī brāzoties pār cilvēkiem un tautām, atstāj pēdas viņu dzīvē un atmiņās. Tā ir patiesā, dzīvā vēsture, kas eksistē ļaužu pieredzē un ir obligāti jānodod tālākajām paaudzēm. Jo patiesi, tauta bez savas vēstures zināšanām ir kā bērns bez vecākiem. No kura var izveidot ko vien gribu”, tā teicis Andrejs Kavacis.

“Par to, ka mums ir savs muzejs, jā saka paldies Dainai Āboliņai”, uzsver Jolanta, “kura 1987. gadā to iekārtoja Mētrienas pagasta “Mētrās”.

“Paldies nav jā saka man, bet visai tā laika Mētrienas sabiedrībai, pagastam un kolhoza “Lūdums” vadībai. Es pat neatcerējos, kurā gadā tas bija, bet atceros to procesu. Gājām no mājas uz māju, skatījāmies, kādas lietas noderētu muzejam. Man bija pateicīgs arī tas apstākļi, ka Guntis bija iecirkņa priekšnieks, un tad, kad bija nolūkota tāda lielāka manta, kā skapis, šīs gultas, tad no iecirkņa tika dabūts smagais transports, kas to nogādā līdz muzejam. Protams, arī krāvēji tika pieaicināti. Tas bija visu kopīgs darbs. Es pat nezinu, kā šī ideja – par savu muzeju – radās. Es domāju, ka tā bija Pamatu ciema (tā tolaik saucās Mētrienas pagasts) vadības ideja. Atceros, ka man tanī laikā bija motocikls, es ar to apbraukāju visas ciemata mājas. No mūsu vecmāmiņas mājām arī daudzas lietas tika atgādātas uz muzeju, atceros deķi ar cauru

Daina Āboliņa un Ilmārs Grudulis atceras muzeja pirmsākumus.

Muzeja atklāšana.

Daudz vērtīgu lietu muzejam nodevusi Vilma Pastare.

Vija Jeremejeva atzīst, ka nav un nebūs mīlākas vietas par Mētrieni.

Ir iecere muzejā veidot jaunas, tematiskas izstādes.
Lai to īstenotu,
lūdzam atsaukties visus, kam mājās ir senas un ne tik senas lietas (diplomi, fotogrāfijas, medaļas utt.), kas saistītas ar Mētrienas pagasta sporta dzīvi.
Zvanīt darbdienās 64826031

vidu. Atmiņā ir viens īpašs gadījums, kad biju nobraukusi uz Opsiem. Saimnieki labvēlīgi atvēlēja gultu. Tā bija Zenta Seržāne, dzimusi Paegle. Mēs to gultu atvedām faktiski tukšu. Bija pirmdienas rīts, kad viņa atbrauca agrī ar autobusu un sainīti atveda segu, palagu, spilvendrānas. Skaistu komplektu. “Kā tad tā, ka tā gulta stāvēs tukša”, teica Zentas kundze. Atmiņā gadījums, kad dega Sniedžu ģimenes “Muižnieku” mājas. No tām mājām vedām lielu ozolkoka skapi, kas bija palicis ugunsgrēkā neskarts. Grūti bija, kamēr dabūjām augšā pa trepēm. Mums bija iekārtota īpaša burtnīca, kurā tika piefiksēts viss, kas un no kurām mājām uz muzeju atvests. Pašas pirmās lietas, manuprāt, bija 12. gadsimta rotaslietas, kas tika atrastas, rokot grants karjeru. Tanis laikos gandrīz ikvienā mājā, kūts augšā vai klētiņā varēja vienmēr šo to labu atrast. Tagad, es domāju, vairs nekā. Šajos gados ir uzdarbojušies tik daudz senlietu uzpircēji... “Mētrās” muzejam

Muzeja vadītāja Jolanta Vītola pateicas Dainai Āboliņai un Vilmai Pastarei.

tika atvēlētas veselas deviņas istabas. Visas bija piepildītas. Kad brauca ekskursanti, viņi bija pārsteigti par plašo eksponātu klāstu, kas pārsniedzot pat dažu labu īstu muzeju. Man kā muzeja vadītājai, kolhoza valde pie algas piemaksāja divdesmit rubļus”, atceras Daina Āboliņa.

“Mainoties muzeja telpu saimniekam, tas tiek pārvests uz “Zilēm”. 2003. gadā par muzeja vadītāju sāk strādāt Ineta Skabarniece. Un atkal sāk visu no gala – kārtu, tīra un veic eksponātu uzskaiti.

2008. gadā muzeju atkal sagaida jaunas pārmaiņas. Notiek telpu remonts.

Turpinājums 4. lpp.

PAGASTĀ

Turpinājums no 3. lpp.

Paldies jāsaka Līvai Grudulei par padomēm. Tā ir viņas ideja, iekārtot šo istabu 30. gadu stilā.

Paldies Vilmai Pastarei par atvēlētajām segām un darinātajiem rokdarbiem.

Paldies Jānim Zepam un visiem vīriem, kas veica smagos darbus, šo to pieremontēja un pielaboja.

Paldies Marutai Ošai par savāktajiem materiāliem, kas iepazīstina ar mūsu pagasta ievērojamajiem cilvēkiem.

Paldies visiem. Ceru, ka visi kopā varēsim rīkot jaunas izstādes, kas priecēs mūs un mūsu pagasta viesus", cerīgi nākotnē skatās Jolanta.

Klātesošos uzrunāja Mētrienas pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis: "Kopš tiem gadiem, kad Daina sāka veidot un vākt materiālus muzejam, nekad nav bijusi doma to likvidēt. Gluži pretēji - turpināt iesākto, neskatoties ne uz kādiem nelabvēlīgiem apstākļiem. Privatizācijas gaitā pazuda protokoli, kas it kā atvēlēja muzeja telpas pagastam. Nācās domāt, kur rast jaunu mājvietu. Bija moments, kad visi eksponāti tika izlikti uz ielas. Centāmies šos gadus visu saglabāt. Muzejs vairāk, protams, ir vajadzīgs jaunajai paaudzei, kā labs izglītojošs līdzeklis. Vakardiena un šodiena rīt jau būs vēsture".

Solvita Stulpiņa
Valdas Otvares foto

Vilmas Pastares šūdinātā blūze.

PĀRDOMĀM

Kur iestājusies krīze?

Masu mēdijos gandrīz citu neko vairs nedzird, kā tikai vārdu – krīze. Par to raksta visi laikraksti, runā visās televīzijas pārraidēs un pa radio. Šo vārdu „aprunā” darba kolektīvos, kaimiņš ar kaimiņu, uz ielas. Vai tiešām tik traki? Gribas tomēr visā sliktajā saskatīt labo. Ja ir krīze, vajag taupīt. Protams. Bet, ja tās nebūtu, vai nevajadzētu? Atcerēsimies pāris mēnešus atpakaļ – vai tiešām mēs nedzīvojam kā saka – uz nebēdu? Ņēmām kredītus pa labi, pa kreisi... Bieži vien pat luksusslietām. Vai tad padomājām, kā atdosim? Tagad vainīga krīze.

Uzdevu jautājumu mētrieniešiem – vai Jūs un Jūsu ģimene izjūt ekonomisko krīzi?

◆ „Izjūtam gan. Un it īpaši iepērkoties. Veikalā nākas domāt par katru izdoto santīmu. Diemžēl no daudz kā nākas atteikties. Pēdējā laikā izvēlos Latvijas preci. Labi, ka ir darbs. Vīram arī darbs būs, kaut vai ārzemēs, bet būs”.
(Jana Paģira)

◆ „Nē. Ja galva strādā un rokas ir pareizajā vietā. Galvenais – strādāt. Skatoties ziņas un pārraides televīzijā, gan pārņem šausmas. Visi grib lielas algas. Jāprot izdzīvot ar tiem ienākumiem, kas ir. Domāju, ka krīze vairāk skar pilsētniekus. Laukos, kuriem ir sava saimniecība, nav tik traki”.
(Ēriks Bergvalds)

◆ „Izjūtam un spēcīgi. Man samazināta alga, vīram jau trīs mēnešus nav darba. Ekonomējam

uz pārtikas iegādi. Nepērkam to, ko agrāk. Pārsvārā iepērkamies lielveikalos Madonā vai Jēkabpilī, izmantojot piedāvātās akcijas. Ceru, ka drīzumā situācija normalizēsies. Kā vairumam Latvijas iedzīvotāju, arī mūsu ģimenei ir jāatmaksā kredīts”.
(Lelde Grudule)

◆ „Šo jautājumu vajadzētu manam vīram pajautāt, viņš izstāstītu. Krīze valstī ir jau sen, tikai agrāk par to neviens nerunāja. Mēs to izjūtam uz to, ka netiek pilnā apmērā izmaksātas nodotā piena naudas. Bijām pieraduši, ka maksā divas reizes mēnesī. Dzīvojam tikai no piena naudas. Domāju, ka būs vēl grūtāk”.
(Laimīte Pastare)

◆ „Es par šo jautājumu vispār nerunāju. Man tas vārds izsauc negatīvas emocijas”.
(Laila Iesalniece)

◆ „Visu laiku apkārt dzird vārdu – krīze, krīze, krīze. Tas nomāc jau psiholoģiski. Protams, izjūtam to arī ģimenē. Jādomā, ko pirksim, ko pagaidām nevaram atļauties. Ja ieņēmumi saglabāsies līdzšinējā līmenī, tad būs samērā labi, bet vajadzību ir daudz. Pārtiku pērkam Madonā, jo tur ir lētāk”.
(Daiga Podiņa)

◆ „Te nu varētu sākt runāt gari un plaši, bet, ja īsi un konkrēti, tad jā, mūsu ģimene stipri izjūt, ka ir krīze valstī, ka ir problēmas darba

tirgū un kavējas izmaksas par paveikto darbu un līdz ar to kavējas iemaksas un maksājumi. Un nu stipri jāpārdomā pirkumi, jāpiebremzē, jāierobežo savas gribēšanas un iegribas. Un tajā pašā laikā pilnīgi kategoriski no visa tā neatsakoties...
Bet uz visu šo te krīzi un notiekošo valstī var arī paskatīties no cita skatu punkta un tik saasināti neuzvert. Ja tā labi padomā, nonākt pie gudras atziņas, kā, piemēram, Mērkaķis...
Kādu dienu Mērkaķis skrien pa mežu aizsieties un kliedz: „Krīze! Krīze! Krīze!”
Satiek vilku.
Vilks saka: „Ko Tu te tā klaigā?”
Mērkaķis: „Krīze taču!”
Vilks atbild: „Nu un kas ka mežā krīze!? Kā gaļu ēdu, tā arī ēdišu”. Un aiziet.
Mērkaķis skrien tālāk pa mežu un kliedz: „Krīze! Krīze!”
Satiek Lapsu.
Lapsa: „Ko Tu te tā klaigā?”
Mērkaķis: „Krīze taču!”
Lapsa atbild: „Nu un kas, ka mežā krīze! Kā staigāju kažokā, tā arī turpmāk staigāšu kažokā!”
Mērkaķis pie sevis nodomā:
„Nu tiešām!
Kas no tā, ka mežā krīze? Kā staigāju pliku dibenu, tā arī staigāšu pliku dibenu”.
(Māra Pastare Grudule)

Atbildes apkopoja
Solvita Stulpiņa

Jāatbild katram par sevi

Izlasot laikraksta „Latvijas Avīze” rakstu „Draudzīgās attiecības aizmigloja skatienu” (28.09.2009.), man radās pārdomas. Rakstā atspoguļota traģiska notikuma gaita. Kārtējo reizi no vardarbības ģimenē smagi cietis un miris trīsgadīgs puisītis. Par vainīgu atzīts mātes draugs. Māti attaisnoja. Pārsteigums, ka Zemgales apgabaltiesa uz apsūdzēto sola sēdināja bāriņtiesas priekšsēdētāju. Vainīgo meklē sabiedrībā, darbiniekos, amatpersonās. Tikai ne ģimenē.

Vai tiešām ir pienācis brīdis, ka vecākiem nav jāatbild par saviem bērniem? Un vai vēlāk,

izaugušajiem bērniem nav jānes atbildība un rūpes par saviem vecākiem? Piemēri nav jāmeklē aiz pagasta robežām. Ja kāds ģimenes loceklis nonāk neapskaužamā situācijā, vienaldzīgi novēršas tuvinieki. Lai pagasta darbinieki rod risinājumu. Kas palīdzēs, kad būs novadā? Šajā ekonomiski sarežģītajā laikā jātaupa viss, arī savs un citu veikums, laiks.

Agrāk nebija ne bērnu kopšanas pabalstu, ne pensiju. Cilvēki nepadevās, strādāja no rīta līdz vakaram. Ģimene bija tā, kas pirmā ieaudzināja darba tikumu. Ģimenes un dzim-

tas saites kopjamas tāpat kā zeme.

Par savām neveiksmēm jāatbild pašiem. Bieži nākas dzirdēt, ka pagasts neatbalsta vienu otru prasību. Bet vai jūs zināt, kāds finansējums atvēlēts pašvaldībai? Pašam jāmeklē izeja.

Ēriks Hānbergs teicis: „Šobrīd diemžēl daudzi nemeklē atspaidu sevī. Garīgo iznēsību un latvisko asprātību dubļos mīdām un cits citu ar rupekļībām apmētājam”...

Eleonora Rimša

Mētrienā viesojas Anda un Elīna Līces

Apģāds "Tapals" pērnā gada nogalē laidis klajā Andas Līces un Elīnas Līces kopīgu dzejoļu krājumu "Tik Tuvu pie..."

Krājuma iekārtojums abu dzeju gan savieno, gan atdala, jo grāmata lasāma no abiem galiem. Tai ir divi pirmie vāki, bet nav pēdējā – Andas Līces krājuma daļas pirmais dzejolis sastopas ar Elīnas Līces noslēdzošo dzejoli grāmatas vidū. Grāmata verama no divām pusēm – no gaišās (jaunības) un tumšās (brieduma).

Elīnai Līcei šī ir pirmā grāmata. Pirms tam viņas dzeja publicēta presē.

Bibliotēkāres Marutas Ošas rīkotajā gads-kārtējā Sveču dienā Mētrienā viesojās Anda Līce un Elīna Līce. Klātesošie varēja baudīt šo dzejnieču rakstītās vārsmas.

Ikvienam lieti noderēja Andas Līces paus-tās atziņas par cilvēku attiecībām, dzīvi, ģimeni un mājām. Dzejniece atcerējās pavadītos gadus Sibīrijā.

Ieskatam dzejoļi no jaunās grāmatīņas.

Solvītas Stulpiņa

Māras Pastares-Grudules foto

*Aizvien mazāk svētku,
Aizvien vairāk klusa prieka
It kā par nebūtisko,
It kā par niekiem.
Zālē šūpojas rasa,
Es tai līdzī.
No smilgas uz smilgu
Audējs sudrabu velk.
Es arī tāpat
Uz nākamo dienu stīdzu.
Celmi un akmeņi zied,
Lielceļš apputeksnē pats sevi,
Tāpat kā sirdi ik jūta.*

*Tik pilna ar visu esmu,
It kā pielijis ceriņš būtu.*
/A. Līce/

*Zieds pie zieda,
Ir siltāk, kad visi – vienuviet.
Rāmi zied miķeliši,
Un es tišām nevelku aizkaru ciet.
Mēs skatāmies acīs viens otram,
Zeltainās skropstas nodreb –
Viena vēlina bite ir iemaldījies ziedos.*

*Es jau arī tāpat
Pa pilnmēness putekšņīcu...*
/A. Līce/

*Laiks sudrabo mūs,
Un dzīves izjūta diezē
Kā vasaras medus ziemā.*

*Nopļauts un izsijāts viss,
Pelavas palaistas vējā,
Un pārsēt šo lauku vēlreiz
Ir neiespējami.
Citi mūs tagad maļ,
Mīklā iejauc un mīca.*

*Laiks sudrabo mūs
Un mūžībā ieslēdz
Kā pērlī gliemežnīcā.*
/A. Līce/

Dzeju lasa Elīna Līce.

Dzejniece Anda Līce.

Svece no rokas rokā...

*Un es pati
būšu izplatījums,
un sīkie putni tajā,
nedz sienu, nedz ielu –
visur drīkst.
Lido drošāk,
melno krauklī,
balto balodīt.*

/E. Līce/

*Es domāju, man pietiks
Mīlestībai un āboliem laika,
Es domāju, mani ievāks,
Un palīks tur zeme gausa,
Ar mani kāds dzīvi svētīs,
Un iesēsies svētīgums audos
Tiem, kuri caur mani nonāks
Pie zemes apaļā galda.*

/E. Līce/

*Vai tu jau saņēmi ielūgumu
Uz pļavu pēc pirmās salnas rīta,
Kur sudrabo zirneķļu novilkta nītis
Un ziemeļa apdedzināta kļavas lapa
Pāri pagalmam lido kā lāpa,
Debesīs atstājot rūgtenu dūmu švīku.
Uz ceļa līkumu, aiz kura
Viss var būt tikai priekšā,
Uz to brīnišķo ceļa jūtu,
Kura vienmēr aicina: "Posies!"*

*...vai tu jau saņēmi ielūgumu
Uz mirkli, kas neatkārtosies?*

...man ir cits stāsts... mans stāsts...

*Par daudz
Redzēts
Par daudz teikts.
Par daudz slēpts.
Par maz
Mīlēts.
Vai Tev ir kāds cits stāsts?*
/E. Līce/

Šo jautājumu dzejā mums uzdod Elīna Līce savā un mammas Andas Līces dzejoļu kopkrājumā "Tik Tuvu pie..."

Un te nu man gribas teikt, ka man ir cits stāsts, mans stāsts...

Sveču dienas sagaidīšanas stāsts.

Tikšanās stāsts.

Iepazīšanās stāsts.

Bibliotēka. Sveces, sveču daudzveidība un tas siltums, ko izstaro liesmiņa – sveces sirsniņa, uzrunā un uz mirkli liek apstāties, atvilkt elpu no lielās kņadas, kas valda apkārtnē. No lielās politikas un ikdienas rūpēm, kas mūs ierauj savā virpulī.

Šis gaišums, siltums, apkārtējā atmosfēra ļauj mums ļauties šim mirklim, šai sveču burvībai un ieklausīties sevī. Ieklausīties Andas Līces un Elīnas Līces dzejā, atmiņās un pārdomās.

Man šī bija pirmā tikšanās – iepazīšanās ar Andas un Elīnas Līču daiļradi. Iepriekš nebija nācies lasīt šo dzejnieču darbus. Mani patīkami pārsteidza šī vienkāršība, mīlums un siltums, kas starot staroja no divu dažādu paaudžu dzejniecēm.

Vienkārtī baidīju to visu. Un sapratu, ka tieši to man tagad vajag. Šai mirklī just, izjust.

Šī tikšanās bija kā ārstnieciskais plākste-ris man, manām alkām pēc mākslas, kultūras. Jo šis laiks no Ziemassvētkiem līdz sveču dienai bij tāds klusais periods...

Un gribas teikt mīļu, jo mīļu paldies Marutai, par šo jauko tradīciju Sveču dienas bibliotēkā.

Māra Pastare-Grudule

Ja mēs katrs sakopsim savu apkārtni, arī pagasts būs tīrs un skaists

Braucot cauri Mētrienai pašā ceļa malā nevar nepamanīt jauku, sakoptu māju, kas vasarā mūs priecē ar sakoptu zālāju un puķudobēm, bet gada tumšākajā laikā ar krāsainām lampiņu virtenēm. Agrāk tur bija Saikavas mežniecība. Tagad šai mājā saimnieko jauni un enerģiski cilvēki Elīna un Māris. Ko vairāk par sevi aicināju pastāstīt šīs mājas saimnieku Māri Macijevski.

Esmu dzimis 1979. gada 20. februārī Murmastienes pagasta „Inčārniekos”. Mācījos Varakļānu vidusskolā. Pēc devītās klases beigšanas iestājos Ogres Meža tehnikumā, kuru absolvēju 1998. gadā. Studēju LLU Meža fakultātē, ieguvi bakalaura grādu mežsaimniecības inženiera specialitātē.

2000. gadā pieteicos Madonas Virsmežniecības izsludinātajā konkursā uz mežziņa vietnieka amatu Saikavas mežniecībā. Konkurss man izrādījās veiksmīgs un novembrī sāku strādāt Mētrienas pagastā, Saikavas mežniecībā. Man tika piedāvāta dzīvojamā istaba turpat mežniecības ēkā, un tas mani apmierināja. Lai arī tagad mana darbavieta

atrodas Madonas mežniecībā un uz darbu katru rītu jābrauc 25 km, nebūt nenozēloju, ka esmu palicis dzīvot šeit. Laikam jau tāpēc, ka pēc savas būtības nebūt neesmu pilsētnieks. Man patīk daba – meži, lauki... Lai arī mans darbs saistīts ar mežu, ikdienā tur būt sanāk ļoti reti, jo mans tiešais darbs saistīts ar lietvedību, dokumentiem, datoru – īsts kantordarbs.

Abi ar sievu Elīnu esam aktīvā dzīvesveida piekritēji. Man patīk sportot, sevišķi spēlēt basketbolu un galda tenisu. Vasarā braucam ar velosipēdiem, bet ziemā slēpojam tepat pa Mētrieni. Pagājušā gada rudenī iegādājāmies suni – Rietumsibīrijas laiku. Lai gan Rendoram ir savs voljērs, izskraidīties un iztraktoties viņam ļoti patīk, tāpēc pastaigāties vai slēpot dodamies bieži. Reizi nedēļā braucam uz Madonu, uz suņu apmācības skolu. Mācības esam sākuši pavisam nesen, un ceram sagaidīt labus rezultātus. Mūsu mājas sargs un saimniece ir kaķene Mace, kura nav visai draudzīga pret svešiem, bet zivtiņas akvārijā viņa neaiztiek.

Viens no maniem vaļaspriekiem ir makšķerēšana. Vasarā tā ir spinningošana (savu lielo zivi gan vēl neesmu noķēris), bet ziemā, protams, zemledus makšķerēšana. Šad tad piedalos arī sacensībās gan vietējās, gan tālākās.

No 2004. gada esmu Mētrienas mednieku kolektīva biedrs. Man tuvākas ir individuālās medības uz stirnāžiem un aļņiem, kur var krietni labāk novērtēt trofeju, nevis dzinējmedības. Patīk medīt pīles.

Mana aizraušanās ir ceļošana. Pirmais ceļojums bija uz Baltkrieviju. Tas bija saistīts ar medībām un suņu sacensībām. Katru gadu vasarā cenšos kaut kur tālāk aizbraukt. Pagājušo gadu biju Lietuvā. Esmu bijis Gruzijā, Ukrainā, Moldovā. Vistālākais mans ceļojums bija uz Itāliju. Ar tālbraucēju mašīnu tika izbraukts cauri visai Itālijai. Šī zeme piesaistīja ar savu sakoptību, apstrādātajiem laukiem, vīnogulājiem un olīvām. Nekur neredzēju nevienu aizaugušu, nolaistu lauku.

Patīk sakoptība, tāpēc arī abi ar Elīnu cenšamies sakopt savas mājas apkārtni. Puķes un dārzs ir Elīnas ziņā. Es, savukārt, rūpējos par zālājiem un laistīšanu. Pagājušo vasaru iztīrījām piemājas dīķi. Tā kā patīk galdniecība, tad gan soliņus, gan galdu savā mājas pagalmā taisīju pats. Ja mēs katrs sakopsim savu māju, savu apkārtni, tad arī mūsu pagasts kopumā būs tīrs un patīkams gan mums pašiem, gan arī citiem.

Ar jubilāru sarunājās **Jolanta Vītola**
Foto no personīgā arhīva

Uzticamais draugs.

Lielais loms.

Lietuvā.

Ar sievu Elīnu.

Savā mežā par Eiropas naudu

Septembra beigās ir stājušies spēkā Ministru Kabineta noteikumi, kas paredz atbalsta piešķiršanas kārtību mežu īpašniekiem.

Lauku attīstības programmas 2007. – 2013. gadam ietvaros ir pieņemti LR MK noteikumi Nr. 748 no 15.09.2008. „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība Lauku attīstības programmas 2007. – 2013. gadam pasākuma „Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un preventīvu pasākumu ieviešana” aktivitātes „Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un dabas katastrofu radīto postījumu vietās” īstenošanai.

Šie noteikumi paredz atbalsta piešķiršanu par meža atjaunošanu pēc ugunsgrēka, vējgāzēm un snieglauzēm. Paredzamais mežaudzes ierīkošanas atbalsta apjoms ir no 372 Ls līdz 913 Ls/ha, atkarībā no tā, kādas koku sugas tiks stādītas. Piemēram, stādot tikai priedi, egli vai bērzu, paredzēti 372 Ls/ha, bet, veidojot mistraudzes – 632 Ls/ha. Pēc tam vēl 3 gadus paredzēti 119Ls/ha par šo platību kopšanu.

Savukārt LR MK noteikumi Nr. 753 no 15.09.2008. „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršana, administrēšana un uzraudzības kārtība pasākuma „Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana”” paredz atbalstīt šādas aktivitātes:

1) **jaunaudžu kopšanu**, ja koku augstums ir līdz 8 metriem. Attiecināmo izmaksu apmērs paredzēts līdz 210 Ls/ha vai 300Ls/ha, ja paredz arī koku atzarošanu.

2) **mazvērtīgu mežaudžu nomaiņu**. Par mazvērtīgām mežaudzēm tiek atzīti:

- dabiski atjaunojušies izcirtumi vai mežaudzes, kurās koku augstums ir 2-6 m un nav pietiekošs to koku sugu skaits, kas ir piemērotas konkrētajiem augšanas apstākļiem;
- tādas mežaudzes, kurās pēc mežsaimniecības prasībām ir nepietiekams koku skaits (šķērslaukums mazāks par kritisko);
- mežaudzes līdz 6 m, kurās vismaz 60% koku ir kaitēkļu, slimību vai dzīvnieku bojātas;
- priežu, egļu audzes, kuras ir vecākas par 40 gadiem un tajās 40% no krājas ir apses vai baltalkšņa piemistrojums.

Mazvērtīgo mežaudžu nomaiņai paredzēts attiecināmo izmaksu atbalsts līdz 840 Ls/ha.

3) **jaunu instrumentu un aprīkojumu iegāde**, ja īpašumā vismaz 3 ha platībā paredzēta jaunaudžu kopšana vai mazvērtīgo mežaudžu nomaiņa (vai arī abas šīs aktivitātes kopā).

Jaunaudžu kopšanai, mazvērtīgo mežaudžu nomaiņai un jaunu instrumentu iegādei noteikumi paredz atbalsta intensitāti no 20-50% no attiecināmo izmaksu summas.

Jāņem vērā, ka īpašniekam visi izdevumi ir jāiegulda vispirms un pēc tam daļu naudas varēs atgūt!

Uz atbalstu var pretendēt meža īpašnieki – gan fiziskas un juridiskas personas, gan pašvaldības.

Lai pretendētu uz atbalsta saņemšanu, Lauku atbalsta dienestā būs jāiesniedz:

- 1) projekta iesniegums;
- 2) meža atjaunošanai pēc ugunsgrēka un dabas katastrofām, jaunaudžu kopšanai un mazvērtīgo mežaudžu nomaiņai jāuzraksta un mežniecībā jāapstiprina **meža apsaimniekošanas plāns**. Meža apsaimniekošanas plāna veidlapas ir pieejamas internetā Valsts meža dienesta mājas lapā www.vmd.gov.lv, sadaļā „Meža īpašniekiem”), VMD Konsultāciju un pakalpojumu centrā, kā arī virsmežniecībā un mežniecībās. Šo plānu var sastādīt gan pats meža īpašnieks, gan izmantot iespēju saņemt šādu pakalpojumu VMD Konsultāciju un pakalpojumu centrā Madonā, Saules ielā 13a. Sīkāku informāciju par nepieciešamajiem dokumentiem un nosacījumiem atbalsta saņemšanai varat saņemt arī Madonas virsmežniecībā un mežniecībās.

Lauku atbalsta dienestā projekta iesniegumus pieņems **no 2009. gada 16. marta līdz 17. aprīlim**.

Aicinām meža īpašniekus izmantot šo iespēju saņemt finansiālu atbalstu sava meža kopšanai un kvalitatīvas mežaudzes veidošanai!

Rakstu sagatavoja: **Māra Vāverīņa**, VMD Madonas virsmežniecības Meža un vides aizsardzības daļas vadītāja

Neskaidrību gadījumā grieziet Madonas mežniecībā „Dzintari” Praulienas pag. Madonas raj. vai zvanīt pa tālr. 26545282 (Māris).

Par to nav jāmaksā

Bibliotēkā viss krājums – grāmatas, plašais periodikas klāsts, novadpētniecības materiāli mapēs un kompaktdiskos, interneta izmantošana – joprojām bez maksas!

Šeit ir plašāks bezmaksas pakalpojumu piedāvājums internetā. Katra bibliotēka ir nodrošināta ar datu bāzu *Letonika* un *NAIS* pieejamību. Nāk klāt arvien jauni piedāvājumi, kuru izmantošana ļauj ekonomēt līdzekļus. Mazliet par dažiem.

Portālā www.filmas.lv katrs bibliotēkas apmeklētājs var bez maksas noskatīties lielu daļu Latvijas jaunāko un labāko filmu.

Filmu saraksts pamazām tiek papildināts. Šīs filmas ierindojamas starp labākajām, jo saņēmušas balvas vai nominētas kādai balvai festivālā *Lielais Kristaps*. Tātad – ir iespēja iepazīt Latvijas filmu izlasi un varbūt pat atklāt sev līdz šim nezināmo un grūti pieejamo Latvijas kino.

Skatīties filmu datorā it tikpat vienkārši kā televizorā. Šim procesam nav nepieciešamas īpašas datorlietošanas prasmes. Šajā portālā var izlasīt arī jaunākās ziņas par visu, kas notiek ar un ap Latvijas filmām, saņemt informāciju par portālā iekļautajām filmām un to autoriem.

Lai neizzustu pasaku lasīšanas kultūra, lai bērniem būtu iespēja klausīties un lasīt pasakas, un arī – lai iedvesmotu vecākus lasīt saviem bērniem pasakas, 2007. gada vasarā savu darbību sāka pasaku portāls – www.pasakas.net Tur audio formātā klausāmas pasakas, turklāt tās ierunājuši sabiedrībā pazīstami cilvēki – Aina Poiša, Ance Krauze, Haralds Burkovskis, Zigmārs Liepiņš, Normunds Rutulis un vēl desmiti ļaužu. Portālā ievietoto sadaļu skaits krietni audzis – **pieejamas arī dziesmas, spēles, filmas, zīmēšana u.c.** Ne velti portālam 2008. gadā piešķīra IKT gada balvu „Platīna pele” – par labāko risinājumu izglītības, kultūras, veselības aprūpes un sporta projektu kategorijā.

Tiem, kam jau ir priekšzināšanas datora izmantošanā, labu treniņu informācijas meklēšanā internetā (tādējādi zināšanu papildināšanā) sniedz **pedalīšanās dažādos konkursos**, bet neatlaidības un veiksmes rezultātā iespējams saņemt arī vērtīgas balvas!

No 2. marta līdz 30. martam bibliotēkās sadarbībā ar laikrakstu „Latvijas Avīze” norisināsies konkurss „Nāc uz savu bibliotēku un atrodi meklēto!” Galvenā balva – videokamera! Tuvāka informācija par konkursu bibliotēkā.

Neizpaliks arī interneta resursa *letonika.lv* konkurss. Šajā (jau par tradīciju kļuvušajā) konkursā esam pedalījušies katru reizi. Pagājušā gada nogalē konkursā veiksmīgi startēja Mētrienas pagasta pamatskolēnu grupa: Haralds Iesalnieks, Karīna Frolova, Nauris Spičs, Ella Semjonova, Jānis Družeks, Deniss Semjonovs, Uģis Eglītis. Malačī!

Tāpat arī saimnieciskas lietas iespējams nokārtot ar interneta palīdzību, piem., **izdarīt maksājumus** par patērēto elektrību – ātri un bez rindām. Vajag tikai sākt!

Ja apmeklēsiet bibliotēku, naudiņu ietaupīsiet!

Bibliotekāre **Maruta Oša**

VID Vidzemes reģionālās iestādes Madonas nodaļa informē

Par ziņu kodu piemērošanu un to precīzas aizpildīšanas svarīgumu valsts sociālo pabalstu piešķiršanai

Valsts ieņēmumu dienests vērš uzmanību, ka bieži rodas situācijas, kad darba devēji par darba ņēmējiem neprecīzi norāda ziņu kodus, kas rada valsts sociālo pabalstu izmaksas aizkavēšanos un lielu pabalstu saņēmēju neapmierinātību.

Informējam, ka darba attiecību pārtraukšanas iemeslu darba devējam ir jānorāda saskaņā ar Ministru kabineta 2008. gada 20. novembra noteikumu Nr. 942 "Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par

valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – Ministru kabineta 2008. gada 20. novembra noteikumi Nr. 942) 1. pielikumu „Ziņas par darba ņēmējiem”.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra Ministru kabineta 2008. gada 20. novembra noteikumos Nr. 942 „Ziņas par darba ņēmējiem” minētos ziņu kodus izmanto valsts sociālo pabalstu piešķiršanai, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai darba devēji pareizi uzrādītu ziņu kodus par darba ņēmēju atbrīvošanu no darba. Turklāt, ziņu kodu precizēšana ir atļauta tikai atsevišķos gadījumos saskaņā ar tiesas spriedumu vai attiecīgās valsts pārvaldes iestādes pieņemtu pārvaldes lēmumu, ko nosaka Ministru kabineta 2008. gada 20. novembra noteikumi Nr. 942 10. punkts.

Likuma „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam” 13. pantā ir noteikts, ka personai, kura par bezdarbnieku kļuvusi pēc darba vai dienesta attiecību izbeigšanas uz pašas uzteikuma vai sakarā ar pārkāpumu, bezdarbnieka pabalstu piešķir ne ātrāk kā divus mēnešus pēc bezdarbnieka statusa iegūšanas dienas. Minētais nosacījums ir ļoti būtisks cilvēkam, kurš zaudējis darbu un nonācis bezdarbnieka rindās.

Ja „Ziņās par darbaņēmējiem” par darbaņēmēja statusa zaudēšanu būs atzīmēts ziņu kods „21” – darbaņēmēja statusa zaudēšana, pamatojoties uz darbaņēmēja uzteikumu vai „22” – darbaņēmēja statusa zaudēšana sakarā ar darbaņēmēja pārkāpumu normatīvajos aktos, kuros noteikta personu atbrīvošana no darba, noteiktajos gadījumos, bezdarbnieka pabalstu atbrīvotajam darbiniekam varēs piešķirt ne ātrāk kā 2 mēnešus pēc bezdarbnieka statusa iegūšanas dienas, bet nevis no pabalsta pieprasīšanas dienas.

Ja „Ziņās par darbaņēmējiem” par darbaņēmēja statusa zaudēšanu būs atzīmēts ziņu kods „25” – darbaņēmēja statusa zaudēšana

citos gadījumos, bezdarbnieka pabalstu varēs piešķirt no pabalsta pieprasīšanas dienas.

Likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu” 8. pants nosaka, ka sievietēm, kuras atlaistas no darba sakarā ar darba devēja likvidāciju, maternitātes pabalstu piešķir vispārējā kārtībā, ja tiesības uz grūtniecības atvaļinājumu iestājušās ne vēlāk kā 210 dienas pēc atlaišanas no darba.

Lai minētajā gadījumā sievietei būtu tiesības uz maternitātes pabalstu, darba devējam kā atbrīvošanas iemesls ir jānorāda ziņu kods „23” – darbaņēmēja statusa zaudēšana sakarā ar darba devēja likvidāciju.

Likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumu darbā un arodslimībām” 20. panta 3. daļas 2. punkts nosaka tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību sakarā ar konstatēto arodslimību vai kad pirms šīs arodslimības konstatēšanas iestājušies pārējoša darba nespēja, tādēļ ir būtiski, lai darba devējs kā atbrīvošanas iemeslu norādītu ziņu kodu „24” – darbaņēmēja statusa zaudēšana sakarā ar nespēju veikt nolīgto darbu veselības stāvokļa dēļ.

Pārējos darbaņēmēja atbrīvošanas gadījumos, kuri nav norādīti minēto Ministru kabineta 2008. gada 20. novembra noteikumu Nr. 942 1. pielikumā „Ziņas par darbaņēmējiem”, piemēro ziņu kodu „25” – darbaņēmēja statusa zaudēšana citos gadījumos.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai informācija par „40” (darbaņēmējam ir piešķirts bērna kopšanas atvaļinājums), „41” (darbaņēmējam ir beidzies bērna kopšanas atvaļinājums), „50” (darbaņēmējam ir piešķirts atvaļinājums bez darba algas saglabāšanas) un „51” (darbaņēmējam ir beidzies atvaļinājums bez darba algas saglabāšanas) ziņu kodiem ir nepieciešama, lai aprēķinātu vidējo iemaksu algu maternitātes, paternitātes, slimības, apbedīšanas un bezdarbnieka pabalsta apmēra noteikšanai saskaņā ar likumu „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu” un likumu „Par apdrošināšanu bezdarba gadījumā”.

Līga Īvāne

VID VRI Madonas nodaļas
Nodokļu maksātāju konsultāciju daļas
priekšiece

Par latvāņu izplatību un plānoto ierobežošanu

Valsts augu aizsardzības dienests (VAAD) aicina ar latvāņi invadēto zemju saimniekus sniegt informāciju par teritorijām, kas invadētas ar latvāņi, un plānotajiem latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumiem, kā to paredz Ministru kabineta 2008. gada 14. jūlija noteikumi Nr. 559 „Invazīvās augu sugas – Sosnovska latvāņu – izplatības ierobežošanas noteikumi”.

Noteikumus paredzēts, ka par latvāņu izplatību zemes vadītājam (gan fiziskai, gan juridiskai personai) jāinformē Valsts augu aizsardzības dienests, iesniedzot iesniegumu, kurā jānorāda informācija par teritorijām, kurās izplatīties latvāņi, to tiesiskais valdītājs un plānotās ierobežošanas metodes, kā arī jāpievieno zemes plāna kopija, kurā norādītas ierobežošanā izmantojamās metodes. Turpmāk katru gadu par attiecīgo (kārtējo) gadu līdz 1. februārim jāsniedz informācija, vai attiecīgā gadā (veģetācijas periodā) valdītājs plāno vai neplāno ierobežot latvāņi šajā teritorijā, norādot laiku atkarībā no izvēlētajām metodēm, kad to veiks, un izmaiņas iesniegumā minētajā informācijā. Ja neplāno vai nav iespējas ierobežot latvāņi, tam jānorāda pamatojums.

Līdz 1. martam valsts augu aizsardzības dienests apkopos iesniegumus ietvertu informāciju un monitoringā iegūto kartogrāfisko informāciju, ko iesniegs pašvaldībai. Pašvaldībai jāizveido ekspertu grupa, kas sastāda latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumu plānu, un plāns līdz 1. aprīlim jāapstiprina un jāpublicē „Latvijas Vēstnesī”. Gadījumos, kad tiesiskais valdītājs nespēj veikt ierobežošanas pasākumus, tas jādarā rajona pašvaldībai. Ja pašvaldība veic ierobežošanas pasākumus valdītāja vietā, šai personai jāsedz izdevumi, kas saistīti ar ierobežošanas veikšanu.

Lai organizēti un koordinēti notiktu latvāņu ierobežošana un tiesisko valdītāju maiņas gadījumā nākamajam būtu pieejama šī informācija, kā arī lai varētu novērtēt, vai attiecīgajai teritorijai piemērotie pasākumi ir atbilstoši, tiesiskajam valdītājam jākārtu latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumu un uzskaites žurnāls, kas jāglabā 20 gadus.

Latvānis sastopams visā Latvijas teritorijā, visvairāk Madonas, Cēsu, Aizkraukles, Valmieras un Rīgas rajonā. Ar globālās pozicionēšanas sistēmas uztvērējiem VAAD ir uzmērījis

8341 ha ar latvāņi invadēto teritoriju un plāno turpināt mērījumus.

Valsts augu aizsardzības dienesta mājaslapā www.vaad.gov.lv sadaļā “Pakalpojumi”/“Invazīvās augu sugas” ir pieejama precīzāka informācija par likumdošanu saistībā ar latvāņi, ierobežošanas metodēm, paņēmieniem, darba aizsardzības prasībām un latvāņu bioloģiju, kā arī atrodama iesniegumu veidlapa, ko VAAD sagatavojs, lai atvieglotu informācijas sniegšanu. Šo formu parakstītu var nosūtīt pa pastu vai iesniegt tuvākajā VAAD reģionālajā nodaļā.

Valsts augu aizsardzības dienests aicina ikvienu Latvijas iedzīvotāju sniegt informāciju par ar latvāņi invadēto teritoriju atrašanās vietām, kā noteikts Augu aizsardzības likumā.

Par invadētajām teritorijām informēt var, sniedzot informāciju VAAD reģionālajās nodaļās, sūtot vēstules, e-pastus, zvanot inspektoriem, kas veic latvāņu izplatības noteikšanu, tuvākajā laikā dienesta mājaslapā būs iespējams arī elektroniski aizpildīt informāciju par latvāņu atrašanās vietu.

VAAD Augu karantīnas departaments

Jaunumi veselības apdrošināšanā

**Viedokli sniedz Ligita Šahno,
„RSK apdrošināšanas AS” Madonas
biroja vadītāja pienākumu izpildītāja**

No 1. marta pacientu iemaksas atsevišķās pozīcijās ne tikai divkāršosies, bet pat pieckāršosies. Līdz ar pirmajām ziņām par pacientu iemaksas palielināšanu un medicīnas pakalpojumu cenu kāpumu pērnā gada nogalē, vērojama pastiprināta iedzīvotāju interese par veselības apdrošināšanu, lai nodrošinātos pret nesamērojamiem izdevumiem slimību gadījumā.

Piemēram, ja cilvēks gada laikā, negaidīti nokļūst slimnīcā, saskaņā ar jauno pacientu iemaksu, par 10 tur pavadītām dienām nāktos šķirties no 120 latiem, turklāt, atrodoties slim-

nīcā, būs jāmaksā arī par diagnostiskajiem izmeklējumiem, kas vidējam iedzīvotājam ir salīdzinoši liela summa. Turklāt, visticamāk, ka vairākas reizes gadā nākas doties ne tikai pie ģimenes ārsta, bet arī uz konsultācijām pie speciālistiem.

Līdzīgi kā citos reģionos, arī Madonas rajona iedzīvotājiem janvārī vispieprasītākā ir veselības apdrošināšanas polise, kas ietver pacientu iemaksu par ambulatorajiem pakalpojumiem un ārstēšanos stacionārā. Otra populārākā no „RSK apdrošināšanas AS” piedāvātajām veselības apdrošināšanas programmām ir polise, kas bez pacientu iemaksas ietver arī maksas ambulatoros medicīnas pakalpojumus. Acīmredzot cilvēki maksas medicīnu izvēlas kā drošības spilvenu, pastāvot nedrošībai par

valsts apmaksāto medicīnas pakalpojumu pieejamību.

Šobrīd ekonomiskā situācija valstī ir nestabila un samazinās sabiedrības pirktpēja, taču, lai cilvēki varētu justies droši par savu veselību, no 1. marta ieviesīsim jaunu veselības apdrošināšanas polisi, kas būs lētāka un ietvers daļēju pacientu iemaksas segšanu. Tas nozīmē, ka salīdzinoši lētākā un pieejamākā polise cilvēkiem dos iespēju apmeklēt ārstu, sedzot tikai pusi no pacientu iemaksas un mazināt izdevumus par veselības aprūpi. Lai mazinātu finansiālo slogu, RSK apdrošināšanas AS klienti arvien biežāk izmanto iespēju iegādāties polisi uz nomaksu, kas šī brīža ekonomiskajā situācijā ir būtisks atvieglojums un iespēja lietot polisi, maksājot par to pakāpeniski.

Mētrienas volejbola komandai čempionāta sudrabs

2009. gada 14. februārī noslēdzās Madonas rajona 2008. gada čempionāts vīriešu volejbola komandām. Pusfināla un fināla sacensības notika Madonas 2. vidusskolas sporta zālē. Pirms spēļu sākuma par uzvaru čempionāta priekšsacīkstēs Mētrienas komandai pasniedza kausu ar iegravētu uzrakstu "Regulārā čempionāta uzvarētājs".

Pirmajā pusfinālā spēlēja Mētrienas komanda tikās ar Ērgļu volejbolistiem. Priekšsacīkstēs Ērgļus mētrienieši divreiz uzvarēja. Šoreiz bija grūtāka spēle. Tomēr ar rezultātu 3 : 1 uzvarēja Mētriena. Otrajā pusfinālā spēlēja Hetas un 2. vidusskolas komandas. Jau spēles sākumā traumu guva viens no vadošajiem Hetas uzbrucējiem. Tāpēc 2. vidusskolai uzvara nāca krietni vieglāk.

Finālspele tikās Mētrienas pagasta un Madonas 2. vidusskolas izlases. Cīņa bija gara un ļoti sasprindzināta. Situācija abās tīkļa pusēs periodiski mainījās. Piecos setos svaru kauss nosvērās 2. vidusskolas labā. Ar rezultātu 3 : 2 2. vidusskolas komanda uzvarēja Mētrienas komandu, kļūdamā par rajona čempionvienību. Mētriena otrajā vietā. Sudraba medaļas saņēma Armands Grudulis, Pāvels Konovaļenko, Raimonds Adamovičs, Arturs Fridrihsons, Aigars Karāns, Māris Točs, Edgars Točs un Zintis Kalniņš. Visi volejbolisti parādīja labu sniegumu un pašu finālspele skatītāji nosauca par ļoti interesantu. Skaļā bija atbalstītāju grupa no Mētrienas, viņiem pievienojās arī ērgļenieši. Tomēr mētrie-

Par uzvaru!

niešiem pietrūka veiksmes.

17. februārī Mētrienas pamatskolas sporta zālē treniņa laikā diplomu tika pasniegti Uģim Eglītīm, Jānim Družekam, Anatolijam Karaušu un Ervinam Krauklim par piedalīšanos dažās čempionāta spēlēs. Veidojas jauns komandas papildinājums.

Ilmārs Grudulis
Foto – Melita Grudule

Spēlei gatavi...

Komanda saņem uzvarētāju kausu.

Lielās volejbola sacensības

28. februārī, jau trīsdesmit astoto gadu pēc kārtas, notika Mētrienas kausa sacensības volejbolā vīriešu volejbola komandām.

Mēnesi pirms sacensībām daudzām Madonas rajona pašvaldībām tika izsūtīti nolikumi ar aicinājumu piedalīties. No sešām saņemti telefoniski pieteikumi. Nedēļā pirms turnīra tika veikti priekšdarbi. Tālruna sarunās organizatori pārliecinājās par pieteikušos komandu dalību. Tika sagatavoti diplomu, sacensību dokumentāciju veidlapas, sagādāti suvenīri un izliktas afišas sabiedriskās vietās. Priekšdarbos piedalījās pagasta padomes darbinieces Valda Otvare un Jolanta Vītola. Sporta zāles sagatavošanā pastrādāja pagasta komandas volejbolisti.

28. februāra rīts ausa ar stipru sniegputeni, kurš vietumis Madonas rajonā ātri radīja biezu sniega kārtu. Tomēr visas septiņas volejbola komandas ieradās precīzi noteiktajā laikā. Spēles sākās tieši pulksten desmit no rīta. Organizatori bija noteikuši apla sistēmu, kurā dienas laikā bija jāizspēlē divdesmit viena spēle. Arī tik garai spēlēšanai visu komandu volejbolisti bija noskaņoti labvēlīgi un spēles aizritēja emocionālā garā. Turnīrs beidzās septiņos vakarā.

Mētrienas volejbolisti – seniori – A.Veikšāns, V.Broks, A.Pastars, I.Akmens, I.Grudulis, J.Voitīņš.

Bez zaudējuma sacensības beidza Mētrienas pagasta komanda, otro gadu pēc kārtas izcīnot Mētrienas kausu. Mētrienas sastāvā pirmoreiz lielākā daļā no spēlēm dalību ņēma 9. klases skolnieks Uģis Eglītis. Uzvaru kaldināja Artūrs Fridrihsons, Armands Grudulis, Pāvels Konovaļenko, Zintis Kalniņš, Edgars Točs un Māris Točs.

Turnīrā 2. vietu izcīnīja Degumnieki, 3. vietu – Atašiene, 4. vietu Lubāna, 5. vietu – Ērgļu seniori, 6. vietu Madona, 7. vietu Ērgļu vidusskola. Kaut arī pēdējā vietā, bet Ērgļu vidusskolnieki skolotāja Budzes vadībā radīja azartisku, tehnisku spēli. Jūtams, ka vienīgi trūkst pieredzes. Veidojas perspektīva komanda.

Uzvarētāji – Mētrienas volejbolisti – spēlēja viduvēji. Visai biežas kļūdas uzbrukumā. Aiz-

Sacensības pulcēja volejbolistus un fanus no malū malām...

sardzība mazkustīgāka nekā citos mačos.

Interese par sacensībām bija liela. Patīkami, ka sacensības vēroja agrāko gadu, Mētrienai daudz uzvaru devušie volejbolisti Andris Pastars, Jāzeps Voitiņš, Andris Veikšāns, Ivars Akmens, Valdis Broks. Ivars Akmens vairākās spēlēs izpildīja tiesneša lomu.

Pirmo triju vietu komandu spēlētāji saņēma individuālos diplomus. Četrām pārējām komandām katrai Mētrienas goda diploms ar spēlētāju uzvārdiem. Visām komandām pasniedza balvas.

Korektu gaisotni pasākumā nodrošināja

Mūsējie iesildās...

Spēle par uzvaru...

galvenā tiesnese Līga Pastare. Sekretariātā palīdzēja Līgas audzēkņi Ella Semjonova, Aivars Podiņš, Linards Leimanis. Piebildīšu,

ka visvairāk līdzjutēju bija no Mētrienas un Atašienes.

Ilmārs Grudulis

MEDĪBAS, MAKŠĶERĒŠANA

Ar bisi un makšķeri

Februārī mednieki individuāli centās medīt lapsas, kuru Mētrienas kolektīva medību iecirkņi ir krietni par daudz. Tāpat arī plēsoņu – jenotsuņu un caunu. Tā rezultātā maz palicis zaķu un uz zemes ligzdojošo rubeņu, irbju un citu putnu.

Pagājušajā mēnesī veiksmīgāk lapsu medībās veicies Jānim Tropam un Valdim Kaminskim, šaujot no attāluma. Vairākas neveiksmīgas naktis bijušas Jurim Jefimovam. Pie izliktās ēsmas neviens zvērs gaidītajās stundās nav atnācis. Toties citās naktīs barību aizvākuši vilki. Plēsīgo zvēru medībām tiks veltītas nopietnas aktivitātes arī martā. Būs iespējas bebru apkarotāni.

Brīžiem ļoti saasinās brīvi klejojošo suņu

darbība. Februārī nezināms liels suns „Lejasskolā” smagi savainoja piesietu medību laiku. Cietušais suns Madonas vetklīnikā tika operēts un katru nedēļu viņam sniedz veterināro palīdzību. Nav zināms, vai laika būs saglabājusi medību suņa īpašības.

Februārī zemledus makšķernieki apmeklēja daudzus ezerus. Makšķerējuši pat Pērnavas licī. Tomēr lomi visur bijuši pieticīgi. Ziemas makšķernieki cer gūt labākus lomus uz pēdējā ledus.

Kā parasti, mētrienieši iesaistās makšķerēšanas sporta pasākumos. Madonas rajona zemledus makšķerēšanas čempionāts bija atklātais. Piedalījās komandas no vairākiem Latvijas rajoniem. Kopskaitā divdesmit viena.

Mētrienas pārstāvēja Jānis Tropis, Jānis Zeps un Agris Dauģis. Visu komandu vērtējumā Mētrienas bija septītajā, bet no Madonas rajona komandām – otrajā vietā. Par Madonas rajona čempionu zemledus makšķerēšanā kļuva mūsu Agris Dauģis.

28. februārī Mētrienas sportisti piedalījās sacensībās uz Jumurdas ezera. Pavisam startēja 48 dalībnieki. Sieviešu grupā 1. vieta mētrienietei Zigrīdai Vičai. Vīriešu konkurencē Jānim Tropam 4. vieta, Agrim Dauģim 6. vieta, Jānim Zepam 8. vieta. Tas ir labs sniegums.

Ilmārs Grudulis

VESELĪBAI

Dzērvenes veselībai

Lai uzvarētu saaukstēšanos, var pagatavot šādus dabas medikamentus.

Sablenderē vienu litru dzērveņu, samal 300 g ķiplokus un pievieno vienu litru medus. Lieto pa vienai ēdamkarotei no rīta tukšā dūšā.

Bet, ja nu ir gripa sākusies, labs līdzeklis ir amerikāņu tēja – garšīga nav, bet iedzert var. 5 minūtes uz lēnas uguns vārām ūdenī ieliktas piparmētru lapīņas. Kad novārījums gatavs, pievienojam saspiestu lielu ķiploka daivu. Var piespiest citrona sulu. Ja par rūgtu, var pievienot nedaudz medus. Tad darām tā – izkarsējam kājas (karstā ūdenī, kam pievienots sāls un sinepes). Ja sirsniņa atļauj, uzvelkam vilnas zeķes, liekamies gultā zem segas un izdzeram krūzi amerikāņu tējas.

Ja ir aizkritis kakls, tad siltā pienā piespiežam ķiploku un pievienojam sviestu, visu samaisām un izdzeram.

(receptes no interneta)

MANAS ATMIŅAS

Balles, balles...

Februāris jau sen skaitās karnevālu mēnesis. Atceros, cik tolaik bija jaukas balles! Ļoti gaidītas.

Pie mums atnāca Veneranda un Natālija no „Krastrmaļu” mājām un tad visas reizē jozām uz klubu. Ierasties vajadzēja laicīgi, ja gribējām atrast brīvas sēdvietas, jo apmeklētāju nekad netrūka.

Karnevālos bija daudz masku. Atceros, kā Andreja Utināna tēvs bija pārtapis par linu kulstītāju, bet Andreja sieva Rita – ūdens pumpis, no kura uzpumpējot pat tecēja ūdens. M. Stāraste „sēdēja” uz siena kaudzes un adīja zeķes. Katrā karnevālā vienmēr maskās bija Inta un Jānis Lejiņi. Ārkārtīgi atraktīvs bija velns ar ugunīgajiem zobiem un piķi, kuru atveidoja Evalds Vovinskis. Viesojās daudz kaimiņpagastu ļaužu, kas arī bija maskās. Atmiņā palikusi viena īpaši gatavota maska – viss kostīms nošūts ar cūku pupām. Darbs ielikts pamatīgs, jo pupas izmērcētas, katra piešūta kā poga. Nezinu, vai žūrija novērtēja lielo

darbu vai to, ka Hruščova laikā prioritāte bija cūku pupu audzēšanai.

Skaisti spēlēja muzikanti – A. Utināns, V. Bojārs, M. Tučs. Tad nāca jauno mūziķu maiņa – G. Pomelovs, M. Ratkuns, K. Baumanis, reizēm pievienojās P. Lakstīgala.

Dejojot dzima mīlestība. Tā sadejojās Oši, Elsti, Prikulji, Špures, tajā skaitā arī mēs ar Jāni. Ar Jāni varēju riktīgi izdancoties. Otrā dienā fiziski bija jūtams, ka esi bijis ballē. Tagad, aizejot uz klubu, galva sāk sāpēt no lielā trokšņa (izņemot pensionāru saietus). Skatoties dancošanā, smieklī nāk – nav jābūt lietpratējam, lēkā, kā kurš māc, brīžiem pazaudē partneri, nemaz nezina, kura jāved uz sēdvietu pēc dejas. Skatoties TV raidījumu „Latvijas princese”, brīnījos, ka no divdesmit meitenēm viena tik mīcēja valsi dancot. Šo laiku dejošana man atgādina tikai „skakalki” un „prižimalki”...

„Dreimaņu” Astrīda

MŪSĒJIE STRĀDĀ

Darbs Madonā

Turpinām stāstīt par mētrieniešiem, kas darbu atraduši Madonā.

Kopš šī gada 8. janvāra Madonas autoostā kioskā Narvesen strādā **Daiga Podiņa**.

„Ir jau pierasts, ka jābraukā uz Madonu. Nu jau ceturtais gads, kā darba vieta ir pilsētā. Tomēr, ja salīdzinām, tad uz vietas, tuvāk pie mājām ir strādāt daudz labāk. Pirms tam strādāju pārtikas veikalā. Pircēji visvairāk pērk tieši preses izdevumus – „levu”, „Privāto Dzīvi”, „Laimīgo programmu”. Bieži pērk kafiju, ko karstu pasniedzam krūzītēs. Bērni iecienījuši limonādes, košļenes, saldumus. Darbs ir maiņās. Nedēļu strādāju, nedēļa brīva. Darba diena ir gara. Smejot, ka aizbraucu uz mājām tikai pārgulēt. Darbdienās uz Madonu braucu ar autobusu, bet sestdienās, svētdienās ar mašīnu, jo autobusi vienkārši nekursē. Labi, ka ir darbs”.

„Latvijas Krājbankas” Madonas filiālē par kontu menedžeri strādā **Arita Sīpola**.

„Strādāju šeit jau gadu un divus mēnešus. Darbs patīk. Tikai grūti ir gan reizēm nosēdēt visu dienu. Ja klientu daudz, diena paiet ātrāk. Grūti laiki. Nāk cilvēki, konsultējas, ko darīt – zaudēts darbs, kredītus nevar nomaksāt. Smagi”.

P.S. Arita bankā todien strādāja pēdējo dienu. Turpmāk viņu varēsīm sastapt kādā no apdrošināšanas firmām. Papildus Arita iet kursus, apgūst manikīra prasmes. Lai veicas, Arita!

Veikalā SIA Ādere A par pārdevēju strādā **Gunta Pastare**.

„Cilvēki šobrīd pirkumus mūsu veikalā iegādājas pārdomātāk. Jūtam ekonomiskās krīzes sekas. Pircēji ir dažādi. Ir, kas garastāvokli uzlabo, ir arī tādi, kas sabojā visai dienai. Jāsaka tā, cik cilvēku, tik emociju. Izvēloties, kādas puķes pērk, nekas nav mainījies. Tas atkarīgs, kādam gadījumam tās domātas. Svinīgākiem gadījumiem, protams, tās ir rozes. Tā ir ejošākā puķe visos laikos. Iecienītas ir arī mārtiņrozes. Pēdējā laikā gan izvēlas lētākus pušķus. Mūsu ikdienā neiztikt arī bez sēru pušķiem. Nedēļu nogalēs to ir diezgan. Valentīndienā es nestrādāju, bet kolēģites teica, ka esot bijusi „karsta diena”. Puķes vienmēr būs vērtē. Gaidīsim 8. martu. Lai vai kā, bet cilvēki šīs dienas atzīmē. Tieši pavasara mēnešos ļoti labi pērk tulpes. Cieņā ir arī mazās dāvaniņas, kas ir skaisti noformētas, iesaiņotas. Labprāt izvēlas konfektes, konfekšu kastes. Man patīk gan stāvēt aiz letes, just saskarsmi ar cilvēkiem, gan gatavot dažādus pušķus, dāvaniņas. Es mīlu savu darbu”, stāsta Gunta.

Veikalu iecienījuši daudzi pircēji, tai skaitā arī mētrienieši. Mūsu viesošanās reizē skaistas sarkanās rozes sievai iegādājās Kārlis Zariņš. „Kāpēc tieši rozes? Rozes ir mīlestības zieds”, atbildēja Kārlis.

Sava šuvējas darbnīcīna Madonā ir **Aigai Freijai**.

„Pagaidām iet labi. Biju gan uztraukusies, kā būs, vai kādam šajos krīzes apstākļos būs nepieciešami šuvēja pakalpojumi. Bet nāk. Nāk labot drēbes, nāk pašūt ko jaunu. Vairāk

Kārlis Zariņš izvēlas rozes.

Guntas veidotās dāvaniņas.

ir pielabošanas, pārtaisīšanas darbu. Ceru, ka bezdarbnieka maize nebūs. Man jāpateicas vectēvam. Kad nezināju, par ko mācīties, viņš teica, lai mācoties par šuvēju. Tiem darbs būšot vienmēr. Šuvējs bez maizes nevarētu palikt. Pēc kara pat šīņeļus pāršuvuši. Re, kā piepildās. Sievietes pavasarim šuj blūzes, kostīmus. Tuvojās izlaidumu laiks. Viena kleitiņa jau man ir atnesta. Cilvēki domā laicīgi, lai visi maksājumi, kas saistās ar izlaidumu, nesakristu reizē. Runājot par krāsām, kādas šopavasar būs modē, tad jāteic, kā melnā un violetie toņi. Vecāka gada gājuma cilvēki gan tam nepiešķir īpašu vērību, skatās, kas piestāv. Tomēr arī finansiāli tas ir grūti, ja katru sezonu jāšuj modei atbilstošs kostīms. Jaunieši gan pie tā piedomā. Manas meitas stāstīja, ka žetonu vakaram meitenes izvēlas melnas kleitas. Melnā krāsa iet jau otro sezonu. Arī izlaidumos bieži var manīt melnas krāsas tērpus. Man pašai vislabāk patīk šūt svārkus, nepatīk darbi ar oderēm. Madonā strādāju jau piecus gadus. Ir savi klienti. Šogad Ivita un Inga beidz vidusskolu. Ģimenē finansiāli uzreiz tas ir jūtams, visi nepieciešami izdevumi ir jādubulto. Būs grūtāk, kad meitas sāks mācīties tālāk. Runājot par darbu, pilsētā kopējais noskaņojums nav diez cik cerīgs. Cilvēki ir neziņā, būs darbs vai nē. Ir liela nedrošība. Laukos mēs badu gluži nemirsīm. Bet pilsētā ir grūti. Cilvēku acīs redzams izmisums”, atzīst Aiga.

Aiga ir ievēlēta arī jaunajā Madonas novada vēlēšanu komisijā. Ir notikusi pirmā sēde, uz kuru ieradies pats Cimdara kungs. Ievēlēts komisijas priekšsēdētājs un sekretārs.

Solvitas Stulpiņas teksts
Valdas Otvares foto

Janvāra un februāra īsumiņi

- 14.01. 3. – 4. kl. "Mēmais šovs".
- 21.01. 3. – 4. kl. Rotaļu pēcpusdienā katrs skolēns vadīja vienu rotaļu.
- 22.01. 3. – 4. kl. Sviestmaizīšu diena.
- 29.01. 3. – 4. kl. Salātu diena. Kopā gatavojām rasolu. Ģirts ar vecmāmiņu bija pagatavojuši garšīgus siera salātus. Savukārt Kristiāns cienāja ar ziemas salātiem.
- 2. – 5.02. Projektu dienas skolā.
- 2.02. 1. – 4. kl.un "Kāpēcīši" atzīmēja Sveču dienu, ierīkojot skaistu sveču izstādi.
- 12.02. Valentīndienas pasākums 5. – 9. klašu skolēniem.
- 16.02. Meteņi. Prieki ārā, braucot ar raga-
viņām no kalna, Meteņa ķeršana.
- 19.02. Kristiāna Vincenta Gruduļa darbs aizsūtīts neklātienes konkursam "Mazliet par Jāņa Baltvilka dzeju". Kristiāns konkursa atbildes bija apkopojis pašdarinātā grāmatiņā.
- 25.02. Skolas bibliotēkā pasākums 1. – 4. klasēm un "Kāpēcīšiem" veltīts Margaritas Stārstes daiļradei. Bibliotēkā ierīkota rakstnieces grāmatu izstāde.

Notikumus apkopoja skolotāja
Astrīda Jefimova

Valentīndienas pasākums skolā

Tie ir svētki, kuri jauniešiem patiek gadu no gada. Jau par tradīciju kļuvušas pārišu sacensības. Uzdevumi ir dažādi – jānosauc otrās pusītes labākās īpašības, jāprot nomizot sīpols, meitenēm – iedzīt naglu, jāatpazīst zēns, taustot matus. Jāprot dejot! Ir arī mājas uzdevums – jāsgatavo priekšnesums.

Šis pasākums vienmēr paiet jautrā, brīvā atmosfērā.

Skolotāji un vecāki skatītāju lomā...

Pasākuma kulminācija – līgavas pušķa ķeršana.

Pēc matiem jāatpazīst savs puisis.

Dziesmas burvībai ļaujas Karīna Frolova un Linards Leimanis.

Pēc pasākuma...

MŪSU JAUNIEŠI MĀCĀS

Bez zināšanām būs grūti...

“Es mācos valsts Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā. Pēc skolas beigšanas būšu datortehniks.

Šo profesiju izvēlējos tāpēc, ka man patīk strādāt ar datoru. Tehnikumā jāmacās četri gadi.

Skolas dzīve man šķiet ļoti jautra. Dažās mācību stundās gan reizēm ir garlaicīgi. Mācīties nav īpaši viegli, bet “pavilkēt” var, ja grib un mācās. Ir arī tādi, kas pārtrauc mācības.

Vecākiem ir liela nozīme bērnu izglītības ceļā – viņi mūs uztur materiāli, seko līdzī mācībām un nodrošina ar nepieciešamo. Domāju, ka vecākiem nevajadzētu bērnus piespiest mācīties kādā konkrētā mācību iestādē, bet gan paskaidrot, kur labāk un kāpēc. Jo izvēlētajā profesijā jau būs vien jāstrādā pašam.

Manā gadījumā izvēloties skolu un profesiju, izvēle bija tikai manā ziņā. Vecāki to atbalstīja. Vai mācīties ir dārgs prieks? Laikam jau vairāk nē, jo par mācībām tehnikumā jāmaksā nav. Bet, ko tu darīsi? Jāmacās gan ir.

Ārpus mācībām nodarbojos ar sportu. Spēlēju volejbolu un futbolu. Volejbolu spēlēju arī Priekuļu lauksaimniecības tehnikuma pulciņā. Agrāk gāju uz nodarbībām, bet tas

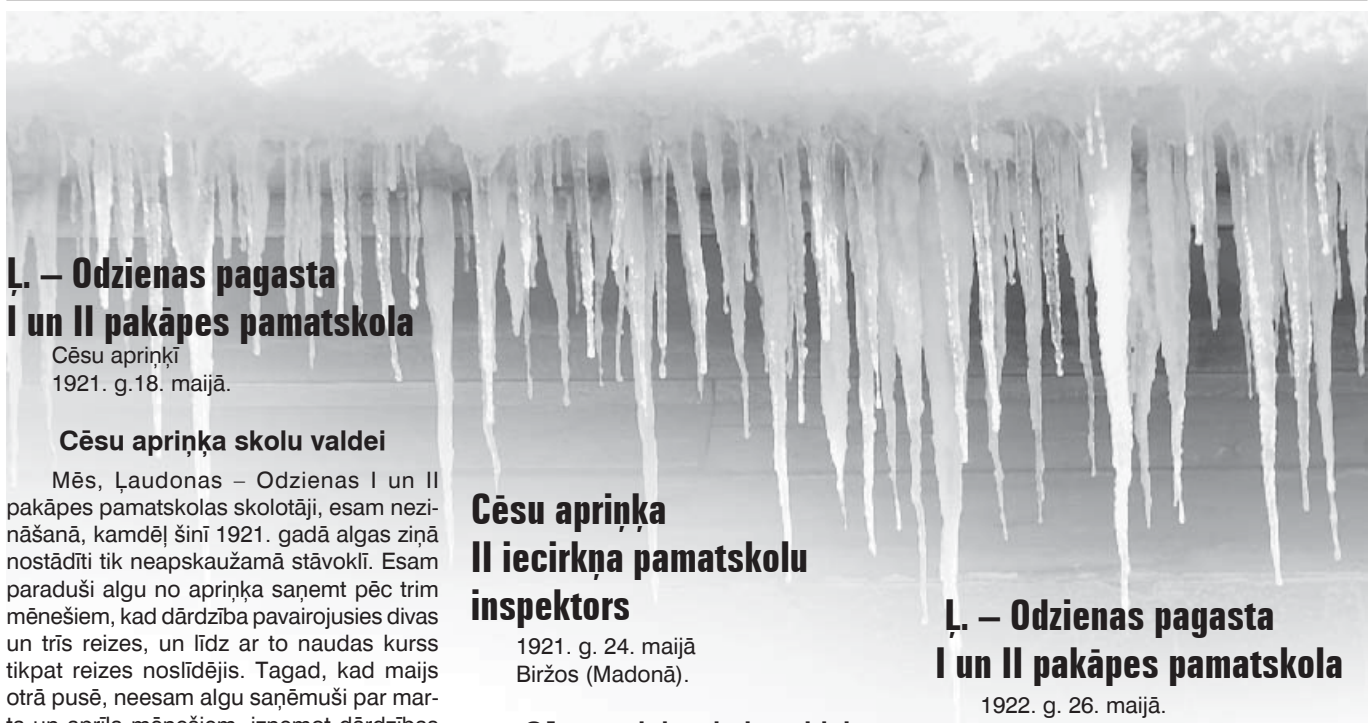
īpaši neaizrāva.

Mētrienā nav lielas izvēles, ar ko nodarboties brīvajā laikā. Ir iespēja spēlēt volejbolu, vasarā – futbolu, bet ne visiem patīk šie sporta veidi. Ko gribētu Mētrienā? Piemēram, svarcelšanas zāli, peintbola laukumu un, protams, baseinu, kur pēc treniņiem atpūsties.

Mācīties Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā ieteiktu arī mētrieniešiem, jo tas ir otrais labākais tehnikums Latvijā. Visiem novēlu veiksmīgi turpināt iesākto izglītības ceļu. Nekad nepadoties, lai bieži vien ir arī grūtāk. Tiem, kuri nemācās, iesaku mēģināt mācības atsākt, jo dzīvī bez zināšanām būs ļoti, ļoti grūti”.

Anatolijs Karaušs
(foto no personīgā arhīva)

PA VĒSTURES TAKĀM

Ļ. – Odzianas pagasta I un II pakāpes pamatskola

Cēsu apriņķī
1921. g. 18. maijā.

Cēsu apriņķa skolu valdei

Mēs, Ļaudonas – Odzianas I un II pakāpes pamatskolas skolotāji, esam nezināšanā, kamdēļ šinī 1921. gadā algas ziņā nostādīti tik neapskaužamā stāvoklī. Esam paraduši algu no apriņķa saņemt pēc trim mēnešiem, kad dārdzība pavairojusies divas un trīs reizes, un līdz ar to naudas kurss tikpat reizes noslīdējis. Tagad, kad maijs otrā pusē, neesam algu saņēmuši par marta un aprīļa mēnešiem, izņemot dārdzības piemaksu par marta mēnesi.

Dzīves dārdzība ar katru dienu pieaug, bet skolotājam ne graša kabatā un nevar izņemt arī mēneša naturālijas. Tur lūk zūd darba prieks un griba nenogurstoši pildīt savu pienākumu.

Būdami tai pārliecībā, ka mūsu demokrātiskā Latvijā nav citu ierēdņu, kam tik ilgi būtu jāgaida uz nopelnīto algu un jāsaņem tikai tad, kad tai nav vairs iepriekšējās vērtības, izsakām pret šo savu protestu un lūdzam spert visenerģiskākos soļus, lai šo nebūšanu bez kavēšanās novērstu.

Skolotāji: Jānis Kļaviņš
Ernests Krastiņš
Aleksandra Kļaviņa
Herta Dāvidsone.

(LVVA, 3799.f., 1.apr., 2350.l., 78.lp.)

Cēsu apriņķa II iecirkņa pamatskolu inspektors

1921. g. 24. maijā
Biržos (Madonā).

Cēsu apriņķa skolu valdei

Nosūtot Ļaudonas – Odzianas pagasta I un II pakāpes pamatskolu skolotāju lūgumu algas jautājumā, gauži lūdzu Skolu valdi neatteikties izlietot visenerģiskākos līdzekļus, lai tiešām atvieglotu skolotāju jau tā grūto stāvokli, un dotu viņiem iespēju dzīvot vismaz puspaēdušiem, jo labi paēst viņiem nekādi nebūs iespējams, ja ar kārtīgi algu izmaksātu.

Paliek ļoti drūmi ap sirdi, novērojot, ar kādām grūtībām saistīts viņu smagais darbs un kādā bezizejas stāvoklī arvien dziļāk viņi grimst.

Ja visu algu nav iespējams kārtīgi izmaksāt, tad vismaz to daļu, kuru atvēl valsts, ir iespējams izmaksāt.

Inspektors: A.Osītis.
(Turpat, 77.lp.)

Ļ. – Odzianas pagasta I un II pakāpes pamatskola

1922. g. 26. maijā.

Cēsu apriņķa skolu valdei

Atbildot uz Jūsu š.g.15. marta 215. rakstu, paziņoju:

Ļ. – Odzianas pamatskolas skolotāji ārpus skolas nekādus blakus darbus neizpilda;

Skolotāju Jāņa Kļaviņa un Aleksandras Kļaviņas lietošanā ir 1/2 pūrv. augļu dārza un 8 pūrv. aramzemes, no kurām 4 pūrvietas rentē, bet 4 pienākas kā alga;

Skolotājs Ernests Krastiņš izmanto 6 pūrv. aramzemes, no kurām 5 pūrvietas rentē un 1 pūrv. ir kā alga.

Visu savu zemi apstrādā paši skolotāji.

Skolas pārzinis: Jānis Kļaviņš.

(LVVA, 3799.f., 1.apr., 2350.l., 1.lp.)

APSVEIKUMI, PATEICĪBAS

Atver durvis – lai ienāk tas brīnums,
Ko katrs grib tvert,
Caur austrošo rītu
Pielietā bikerī zeltā tītu.
Atver sirdi – un izlaid to putnu,
Lai iegūst viņš brīvi,
Ko visi par dzīvi sauc.
Celies un ej,
Plaukstās uguni dedz,
Lai visi to redz!
/Dz. Žigure/

Sveicam jubilārus martā!

Jānim Keisteram	18.03.	20
Jānim Amatam	07.03.	25
Līgai Reševskai	12.03.	25
Jānim Irbem	10.03.	30
Armandam Rapšam	04.03.	30
Ģirtam Edelbergam	04.03.	35
Ivetai Prikulei	06.03.	40
Aivaram Stafeckim	15.03.	50
Mārim Vičam	26.03.	55
Alīnai Kaļeņikovai	10.03.	60
Marutai Ošai	31.03.	60
Andrim Puriņam	09.03.	60
Ainai Tropai	06.03.	60
Edgaram Podiņam	08.03.	70
Dzidrai Brokai	01.03.	75
Jāzepam Pudulim	07.03.	80
Birutai Upitei	09.03.	80
Vilmai Pastarei	06.03.	90

Par gadiem nav jāskumst,
Lai jau tie vist
Kā magones ziedlapas vējā.
Ja pats esi labs,
Ja pats esi īsts,
Ja pelēko ikdienu patiesi mīli,
Tad mūžīgi jauna būs dvēsele,
Tad nieks ir tās grumbiņas sejā.
/K. Apškrūma/

Sirsnīgi sveiciens **Jāzepam Pudulim**
80 gadu jubilejā!

Lai prieks, sirds siltums un radošs gars
pavada ikdienu!

Pensionāru padome

Ne vienmēr grūtums
Mūsu spārnus saista,
Ne vienmēr vieglums
Vieglus spārnus dod.
Vissvarīgākais lai kā
Putni skaisti
Līdz savam mērķim
Protam aizlidot.

/K. Apškrūma/

Sveicam **Birutu Upīti**
80 gadu jubilejā!

Lai veselība, optimisms un dzīvesprieks!

Pensionāru padome

Katram mūžam balss ir savējā.
Atbalss, gadi, kuri nāk un iet.
Šodien dzīves pļavā Tavējā
Balss un atbalss sanāk vienuviet.
Balss un atbalss kopā zarojot,
Pāri aizgājušām dienām zied.
Tu kā liepa, vidū starojot,
Katrā sirdī savu gaismu svied.

Tik daudz siltu vārdu pasacīts,
Tik daudz mīlestības katram dots.
Grūtumam ir apkārt vieglums vīts,
Tāds, kas sauli uzdāvināt prot.

Puķes mīlot, puķu maigumu
Saviem mīļiem devusi labprāt.
Labus darbus, domu svaigumu
Vari nu pār gadu tīni klāt.
/K. Apškrūma/

Vislabākie novēlējumi, vissirsnīgākie
sveiciens **Vilmai Pastarei**
90 gadu jubilejā!

Lai veselība, dzīvesprieks un
krāšņs puķu dārzs!

Pensionāru padome

Ar labu vārdu
labu vadīt.
Ar labu darbu
prieku radīt.
Lai netrūkst vārdu, labu darbu,
dzīvi dzīvojot ar labestību.
/V. Kokle-Līviņa/

Sveicu **Arni Mūrmani**
50 gadu jubilejā!

Timofejeva Teresa

Izdzert no zemes to krāsu, to smaržu,
Kas tikai Tavā ziedā var ziedēt, –
Ar saknēm, ar sirdi to vienīgo garšu,
Ko puķes un koki, un stādi prot
Savā dzīvē tik vienkārši izdzīvot!
/L. Brīdaka/

Sveicam **Zentu Kaufeldi**
80 gadu jubilejā!

Vēlam veselību, izturību un
dzīvesprieku!

Pensionāru padome

Izsaku pateicību pastniecei **Inetai**.
Paldies par labdarību, sirsniību, izpalīdzību.

Marija Homa

Viens vienīgs mazs pieskāriens
ienes tādu gaismu sajūtas,
ka topi ne tikai apgaismots –
arī apdzīvots, apžēlots,
no jauna atrasts un dzimis.
/M. Laukmane/

Miļš paldies visiem par sveicieniem, laba
vēlējumiem un pārsteigumiem
man jubilejā.

Laima Tumanova

LĪDZJŪTĪBA

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu –
Nav rītdienas, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.
/N. Dzirkale/

2009. gada 6. februārī 72 gadu vecumā
miris **Andrejs Mālnieks**.
Izsakām līdzjūtību tuviniekiem.

Mētrienas pagasta padome

Izdevējs – Mētrienas pagasta padome. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta padomes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Maruta Oša, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115